

R 4380 (page 124) தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பத்திகள்

நன்மைக்கு (அ) தீமைக்கு ஏதுவான நாவின வல்லமை THE TONGUE A POWER FOR GOOD OR EVIL

யாக்கோபு 3:1-12

“தன் வாயையும் தன் நாவையும் காக்கிறவன் தன் ஆத்துமாவை இடுக்கண்களுக்கு விலக்கிக் காக்கிறான்.” (நீதிமொழிகள் 21:23)

இன்றைய நமது பாடமானது நடைமுறை கருத்துக்களை உடையதாய் இருந்து, பொதுவான விதத்தில் நாவிற்கும், விசேஷமாகச் சபையில் மூப்பர்களாக அல்லது போதகர்களாக அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்பட்டிருப்பவர்களிலுள்ள நாவன்மைக்கும் பொருந்துகின்றதாய் இருக்கும். ஆகையால் நம்முடைய பாடமானது, “(போதகர்களாகிய நாம்) அதிக நியாயத்தீர்ப்பு அடைவோம் என்று அறிந்து, உங்களில் அநேகர் போதகராகாதிருப்பீர்களாக; ஏனெனில் நாம் எல்லாரும் அநேக விஷயங்களில் தவறுகிறோம்” என்ற புத்திமதியோடு துவங்குகின்றது. போதகராகிடுவதற்கோ, “ரபியாகிடுவதற்கோ” முற்படுபவர்கள், சபையிலுள்ள சாதாரண அங்கத்தினன் மீது வரும் விமர்சனத்தைக் காட்டிலும், அதிகமான விமர்சனத்திற்குள்ளாகும் நிலைக்குள்ளாகுகின்றான் என்பதே கருத்தாகும். ஒருவேளை அவர் தவறுசெய்வாரானால், அவர் இதே தவற்றைத் தனது தனிப்பட்ட கணியில் பார்க்கையில் மேற்கொள்ளும் விமர்சனத்தையும், கடிந்துகொள்ளுதலையும் காட்டிலும் மற்றவர்களால் மிகக் கடுமையான விமர்சனத்திற்கும், கடிந்துகொள்ளுதலுக்கும் ஆளாவார். மேலும் கர்த்தருடைய கண்ணோட்டத்தில் அவர் சிவிசேஷத்தின் ஸ்தானாபதியாகவும் மற்றும் கர்த்தருடைய வாயாகவும் ஆகுகையில் அதிகமான பொறுப்பை உடையவராய் இருக்கின்றார். ஒருவேளை உண்மையும், ஜாக்கிரதைத் தன்மையும் அவருக்கு மாபெரும் ஆசீர்வாதத்தையும், பலனையும் கொண்டுவருமேயானால், உண்மையின்மை அல்லது அஜாக்கிரதை என்பது இதற்குத் தகுந்தார்போல் அதிக ஆக்கினையைக் கொண்டுவந்திடும்.

அப்போஸ்தலனின் இந்த வார்த்தைகளும் மற்றும் நாம் விருந்திற்கு அழைக்கப்படுகையில், நாம் முதன்மையான ஆசனங்களை எடுத்துக்கொள்ளாமல், தாழ்மையான ஆசனங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், நாம் “ரபி” என்று அழைக்கப்பட நாடக்கூடாது என்றும், “சிறுபிள்ளைகள்” போன்று தாழ்மையுள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்றுமுள்ள நமது கர்த்தருடைய அறிவுரைகளும் - சபையின் மிக உயர்வான அதிகாரமுடையவரின் இந்த அறிவுரைகளும், “ஏற்றகாலத்திலே தேவன் உங்களை உயர்த்தும்படிக்கு, அவருடைய பலத்த கைக்குள் அடங்கியிருங்கள்” என்னும் பரிசுத்த பேதுருவின் புத்திமதிகளும், சபையில் போதகனுடைய ஸ்தானத்திற்குரிய பொறுப்புக் குறித்து நம்மை அச்சங்கொள்ள செய்யவேண்டும். ஒருவேளை கர்த்தருடைய ஏற்பாட்டினால் நாம் இத்தகையதொரு ஸ்தானத்தில் காணப்படுவோமானால், நாம் சோதனைக்குள்ளாகி, நம்மையும், மற்றவர்களையும் தப்பறையில் சிக்கவைத்திடாதபடிக்கு, அந்த ஸ்தானத்தில் மிகவும் தாழ்மையோடும், மகா பயத்தோடும் மற்றும் தொடர்ச்சியான விழிப்போடும், ஜெபத்தோடும் நாம் காணப்பட வேண்டும்.

விழுதலுக்கு முன்னானது அகந்தை

ஆம், இந்த அபாயத்திற்கு ஒரு காரணம் இருக்கின்றது. அக்காரணம் குறிக்கோளில் காணப்படுகின்றது; இது சிலசமயம் பெருமையின் வழியை எடுத்துக்கொள்கின்றது மற்றும் சிலசமயங்களில் பாராட்டப்படுவதற்கான விருப்பம் எனும் வழியை எடுத்துக்கொள்கின்றது. இவைகளில் முதலாவதாக உள்ள அகந்தையானது, எப்போதும் கண்டனத்திற்குரியதாய் இருக்கின்றது; இது ஒருபோதும் பொறுத்துக்கொள்ளப்பட முடியாததாகும்; ஏனெனில் நம்முடைய இனத்திலுள்ள எந்த அங்கத்தினன் ஒருவனுக்கும் பெருமைக்கொள்வதற்கான - அதுவும் அவர் மனுக்குலத்திலுள்ள மீதமானவர்களுடன் தன்னை ஒப்பிட்டுப்பார்க்கையில், தான் அநேகரைக்காட்டிலும் குறைவான விழுதலையை உடையவனாய் இருப்பதாக எண்ணிக்கொண்டாலும்கூட, பெருமைக்கொள்வதற்கான எந்த நியாயமான, காரணக் காரியத்திற்குட்பட்ட அடிப்படை இருப்பதில்லை. குறிக்கோளின் இரண்டாம் அபாயமாகிய

மற்றவர்களுடைய பாராட்டை விரும்புதலானது, ஒருவேளை தேவன் திசையில் சரியாய்ச் செயல்படுத்தப்பட்டால் சரியானதாய் இருக்கும் - ஆனால் அது மனித பாராட்டை நாடிடும் அளவுக்குத்தக்கதாய், அது அபாயமாய்க் காணப்படும்; ஏனெனில் நம்மைச் சுற்றியிருப்பவர்கள் நம்மைப்போன்று அபூர்ணர்களாய் இருப்பதினால், அவர்கள் நமது கர்த்தரால் நிராகரிக்கப்படுபவைகளையும், கண்டிக்கப்படுபவைகளையும் எப்போதும் அங்கீகரிக்கிறவர்களாகவும், பாராட்டுகிறவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். ஆகையால் தேவனுக்குப் பிரியமாய் இருக்க வேண்டும் என்றும், அவரது அங்கீகரிப்பையும், இறுதியில் "நல்லது" எனும் அவரது வார்த்தையைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் விரும்புவதே, அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள ஒரே குறிக்கோளாய் இருக்கின்றது. ஆம் இது கர்த்தருடைய ஆவியை - "கிறிஸ்துவின் சிந்தையை" கொண்டிருக்கும் கர்த்தருடைய சகோதரருடைய அங்கீகரிப்பைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான விருப்பத்தையும், எதிர்ப்பார்ப்பையும் இரண்டாம் நிலையில் குறிக்கின்றதாய் இருக்கும்; இது சகல மனுஷர்களுடைய அன்பையும், மரியாதையையும் ஏற்றுக்கொள்ளுதலையும் கூட உள்ளடக்குகின்றதாய் இருக்கலாம். ஆனால் இவைகள் நம்முடைய குறிக்கோளினுடைய எந்த ஒரு பாகவுமாகிவிடக்கூடாது; மற்றும் பொதுவான மனுக்குலமானது நீதியினாலும், சத்தியத்தினாலும், இவைகளின் ஆவியினாலும் மிகவும் ஏவப்பட்டு, கர்த்தருக்கு மிகவும் பிரியமாய்க் காணப்படுபவைகளை அங்கீகரித்திடுவார்கள் மற்றும் பாராட்டுத் தெரிவித்துவிடுவார்கள் என்று நாம் எதிர்ப்பார்த்திடவும் கூடாது. மாறாக ஒரு மனுஷன் உலகத்தையும், அதன் அங்கீகரிப்பையும், பாராட்டையும் அன்புகூருவானானால், அவனில் பிதாவுக்கான அன்பில்லை என்பதாக இருக்கும். அவன் உலகத்தின் அங்கீகரிப்பைப் பெற்றுக்கொள்வானானால், அவன், "எல்லா மனுஷரும் உங்களைக்குறித்துப் புகழ்ச்சியாய்ப் பேசும்போது, உங்களுக்கு ஐயோ" என்ற கர்த்தருடைய வார்த்தைகளை நினைவில் கொள்ள வேண்டும் (லூக்கா 6:26). இது அவன் ஒரு முக்கியமான விதத்திலும், அளவிலும் கர்த்தருக்கும், அவரது செய்திக்கும் முரண்பாடாய்க் காணப்படுகின்றான் என்பதற்கான அடையாளமாய்க் காணப்படுகின்றது; இல்லையேல் உலகமானது கிறிஸ்துவைப் பகைத்து, "அவரைச் சிலுவையில் அறையும்" என்று கத்தினதுபோல, அவனையும் பகைத்திருக்கும்.

கிறிஸ்து ஒருவரே உங்களுக்குப் போதகராயிருக்கிறார்

பரிசுத்த யாக்கோபு ஊழியத்திற்கு எதிராக நம்மை எச்சரிக்கவில்லை; ஒருவருக்கொருவர் கிறிஸ்துவினுடைய சார்த்தின் அங்கத்தினர்களெனப் புரிந்திடும் சகல நற்கிரியைகள் யாவற்றையும் நாம் புரிவதைத்தடுக்க நாடவுமில்லை. (பள்ளிக்கூடத்தில்) நாம் போதகர்களாகிடுவதற்குரிய (அ) எஜமான்களாகிடுவதற்குரிய நம்முடைய முற்படுதலுக்கு எதிராகவே அவரது எச்சரிப்புக் காணப்படுகின்றது. இந்த யுகம் முழுவதிலும் கிறிஸ்துவினுடைய முழுச்சபைக்குமே ஒரேயொரு போதகர் அல்லது பள்ளி ஆசிரியர் காணப்படுகின்றார். அவரே தம்முடைய சாரீரமாகிய சபைக்குத் தலையாக இருக்கின்றார் - அங்கத்தினர்களுக்கான இயக்குனராக, மேற்பார்வையாளராக, பொறுப்பாளராக, உபாத்தியாயராகக் காணப்படுகின்றார்.

உண்மைதான் "தேவன் தமது சித்தத்தின்படி, அவயவங்கள் ஒவ்வொன்றையும் சார்த்திலே வைத்தார்" என்று அப்போஸ்தலன் தெரிவிக்கின்றார். கண், காது மற்றும் நாவானது தலைப் பண்புகளாகவும், கை, கால் முதலானவைகள் சரீர பண்புகளாகவும் காணப்படுகின்றது என்று அவர் தெரிவிக்கின்றார். நம் மத்தியில் இல்லாதிருக்கிற கர்த்தர் அல்லது தலையானவர், தம்முடைய ஜனங்கள் காணப்படும் ஒவ்வொரு சிறுசிறு கூட்டத்தாரோடும் காணப்படுவதாக வாக்களித்துள்ளார். "இதோ, உலகத்தின் முடிவுபரியந்தம் சகல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனேகூட இருக்கிறேன்" என்று அவர் கூறியுள்ளார் மற்றும் அவர்களது கூட்டத்திற்குச் சில விதத்தில் மற்றும் சில பிரதிநிதிகள் வாயிலாக தலைமைத்துவத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கும், போதகராயிருப்பதற்கும் அவர் சித்தமுள்ளவராய் இருக்கின்றார். அவர் தமது தலைமைத்துவத்தினை நம்மீது திணிக்கிறதில்லை. தமது சித்தத்தை அறியவும், அதைச் செய்யவும் விருப்பமுடைய சரியான இருதய நிலையுடையவர்கள் எத்தனை பேர்களோ, அத்தனை பேர்களுக்கும் வழிக்காட்டுவதற்கும், போதிப்பதற்கும், ஊழியம் புரிவதற்கும் அவர் காத்திருக்கின்றார். தம்முடைய சித்தத்தைக்குறித்துத் தம்முடைய ஜனங்களுக்கு உபதேசத்திட்ட பிற்பாடு, தாம் அருளுவதற்குச் சித்தமாயிருக்கும் ஆசீர்வாதத்தினை அவர்கள் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமெனில், அவர்கள் தமது அறிவுரைகளைக் கடைப்பிடிக்கும்படிக்கு அவர் எதிர்ப்பார்க்கின்றார். ஆகையால் அவர்கள் அவருடைய நாமத்தில் கூடி, அவரது வசனத்தின் வழிக்காட்டுதல்களைப் பின்பற்றி, வேதவாக்கியங்களிலுள்ள அவரது சத்தத்திற்குச்

செவிக்கொடுத்து, அவரது ஆவியின் வழிநடத்துதல்களுக்காய் விழித்திருந்து, அதைக்
R4380 : page 125

காண்கையில் ஒருவருக்கொருவர் அதை அங்கீகரிப்பார்களானால், இதற்கேற்ப அவரது
 ஆசீர்வாதம் காணப்படும்.

இப்படியாக வேறு யாரையும்ல்ல, மாறாக அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்களை தங்கள்
 வழிநடத்துபவராக அங்கீகரிப்பது என்பது ஒவ்வொரு சிறுசிறு கூட்டத்தாருடைய பொறுப்பாய்
 இருக்கின்றது. செம்மறியாட்டை வழிநடத்துவதற்குரியவராக, எந்த வெள்ளாடும்
 தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடாது; தனது இருதயத்தினுடைய உண்மைக்கும், ஆண்டவருடைய
 அடிச்சுவட்டில் நடப்பதற்கான வாஞ்சைக்குமாக வெளிப்புற நடத்தையில் சாட்சிப்பகராத எந்தச்
 செம்மறியாடும்கூடத் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடாது. பெருமையும், மந்தையை இறுமாப்பாய்
 ஆளுவதற்குரிய தன்னை நாட்டமுள்ள குறிக்கோளும் சகித்துக் கொள்ளப்படக்கூடாது; காரணம்
 இவை விசுவாசிகளுடைய சபைக்குப் மாத்திரமல்லாமல், அவர்களை நடத்திட நாடிடும்
 இறுமாப்புடையவர்களுக்கும்கூடப் பாதகமாய்க் காணப்படும். ஆகையால் ஆவிக்குரிய
 விருந்துகளில் முதன்மையான ஆசனங்களை எடுத்துக்கொள்வதற்குத் தடைப்பண்ணப்பட
 வேண்டிய போது, சிலருக்கு மற்றவர்களைக் காட்டிலும் இது விஷயத்தில் அதிகப் பரிச்சைகளும்,
 சோதனைகளும் காணப்படும் என்பதை நினைவில்கொண்டும், “நீயும் சோதிக்கப்படாதபடிக்கு
 உன்னைக்குறித்து எச்சரிக்கையாயிரு” என்று அப்போஸ்தலன் கூறியுள்ளது போன்றும்,
 தடையானது அன்பான, பரிவான விதத்தில் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும் (கலாத்தியர் 6:1).

“நாம் எல்லாரும் அநேக விஷயங்களில் தவறுகிறோம்” என்று பரிசுத்த யாக்கோபு
 கூறுகின்றார். நாம் அனைவரும் பாவத்திற்குள்ளாக அல்லது கொடிதான தப்பறைக்குள்ளாக
 விழுவோம் என்ற அர்த்தத்தில் அவர் கூறாமல், மாறாக நாம் மாம்சத்தில் காணப்படுவது
 வரையிலும், கர்த்தருடைய ஆவியில், அவரது செய்தியும் நமது பூரணமற்ற வல்லமைகள்
 வாயிலாக தெரிவிக்கப்படுகின்றபடியால், எவரும் தவறிழைக்க முடியாதவர்களாய்க்
 காணப்படுவதில்லை என்ற அர்த்தத்திலேயே அவர் கூறியுள்ளார். ஆகையால்
 “பரிசுத்தவான்களின்” கூடுகைகளில் வழிநடத்துபவராகிடுவதற்கு விருப்பம் கொள்ளாதவர்கள் -
 இருதயத்தின் தாழ்மையினை வெளிப்படுத்துகிறவர்களும், தங்களுக்கு ஊழியம் புரிய
 பிரயாசப்பட்டு, தங்களுக்கு ஜீவ அப்பத்தைப் பிட்டுத் தருகின்றவர்களுமான
 சகோதரர்களிடத்தில் குற்றம் கண்டுபிடிக்க முற்படக்கூடாது. இப்படிப்பட்டவர்களது அனைத்துப்
 போதித்தல்களும் தகுதியானவை என்று ஏற்றுக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும், இவர்களது
 கிரியைகளின் நிமித்தமாக இவர்கள் அன்புகூரப்பட வேண்டும் மற்றும் மதிக்கப்பட வேண்டும்.
 இந்த மன உணர்வுகளானது வாய் வழியாகப் பேசிடும் போதகர்களுக்கு மாத்திரமல்லாமல்,
 கூட்டத்தில் ஒருவரால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அச்சிடப்பட்ட பக்கத்திற்கும்கூடப்
 பொருந்துகின்றதாய் இருக்கின்றது.

